

TEATRE | POLÈMICA

El Palau de les Arts valencià anul·la 'La bella i la bèstia' per l'avaria

L'oposició atribueix els problemes a «les presses» per inaugurar l'espai

IGNASI MUÑOZ
VALÈNCIA

El trencament de la plataforma que mou l'escenografia del Palau de les Arts afectarà greument la temporada d'òpera, la primera estable a la ciutat de València, que va començar a l'octubre amb *Fidelio* de Beethoven. L'accident de dissabte va obligar a suspendre l'última funció de *La bohème* i diversos concerts. El conseller de Cultura, Alejandro Font de Mora, va anunciar la supressió de *La bella i la bèstia*, prevista per al 5 de gener, pel seu «complicat» muntatge tècnic.

Una cosa similar és el que passa amb *Cyrano de Bergerac*, en l'aire a l'espera de negociar amb el protagonista, el tenor Plácido Domingo, els canvis necessaris perquè sigui viable. Tampoc hi ha data per a l'estrena, prevista per al 16 d'aquest mes, de *Don Giovanni*, dirigida per Lorin Maazel. Amb els assajos ja en marxa, l'òpera haurà d'esperar que es construeixi una plataforma fixa que tapi el forat de l'avaria.

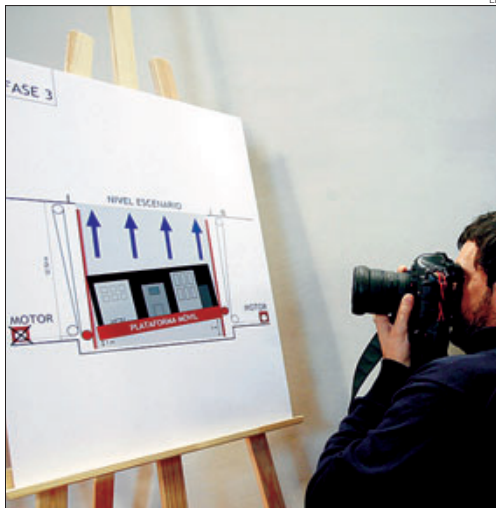
Aquesta és la solució provisional

després de la fallada d'una instal·lació tècnica que «ha costat 27 milions d'euros» i la reparació de la qual es demorarà diversos mesos, segons va explicar el conseller d'Economia, Gerardo Camps. Els polítics descarten qualsevol error humà i atribueixen el problema a l'avaria d'un dels motors encarregats d'elevar la plataforma. Per això demanaran indemnitzacions per danys i perjudicis, entre ells a «la mala imat-

CALATRAVA VA DEMANAR 10 MESOS MÉS PER ACABAR L'OBRA

ge» que està patint «la Generalitat». Quatre dies després de l'accident, el Govern no ha facilitat cap fotografia del sinistre. Els consellers el van explicar amb dibuixos i diagrames.

A l'«afany» per la imatge atribueix l'oposició «les presses» per inaugurar diverses vegades l'edifici. La primera vegada va ser el 8 d'octubre de 2005, amb un concert de Maazel a la sala principal. Després de la festa, el Palau de les Arts va estar tancat gairebé un any per corre-

►► Un fotògraf pren una instantània d'un croquis de l'escenari.

gir errors a la sala i acabar la resta. Però el començament de la temporada d'òpera el 25 d'octubre va arribar sense les obres finalitzades. El mateix arquitecte, Santiago Calatrava, va demanar llavors el tancament del coliseu «durant vuit o deu mesos» per «acabar una obra tan representativa».

Calatrava va denunciar que la direcció no el deixava treballar programant «obres absurdes», en referència a les estrenes de dues pel·lícules patrocinades pel Govern autonòmic, *Els Borja* i *Tirant lo Blanc*, que van exigir l'obertura de la sala superior, encara inconclusa. A l'auditori s'han celebrat actes com l'entrega dels premis Elle i fins i tot un míting del PP, amb la presència de Mariano Rajoy.

Camps va atribuir a hirs les «tensions» amb l'arquitecte al seu propi «afany perfeccionista» que a més «surt car». El cert és que el Palau de les Arts ha costat a les arques públiques 350 milions d'euros, després de pressupostarse en 80. La programació ara amputada superarà els 60 milions de cost.

El Partit Socialista del País Valencià (PSPV) ha demanat la creació d'una comissió d'investigació parlamentària, la compareixença del president, Francisco Camps, i que s'expliqui per què no es van atendre les demandes de Calatrava. La direcció del PP titlla l'esquerreta de «carronyera». L'alcaldeessa, Rita Barberà, va acusar el PSPV de convertir «les desgràcies en oportunitats» per desgastar el Govern. ◻

CRÍTICA DE TEATRE

'QUOTIDIANA DELIRANT', humor amb el segell de la factoria 'El Jueves'

AUTOR Miguelanxo Prado
DIRECTOR Eles Alavedra
LOCAL Versus Teatre
ESTRENA 29 de novembre

De la factoria *El Jueves* sorgeixen una altra vegada històries que puguen a l'escenari. Va passar amb Ivà i les seves *Historias de la puta mili* i *Makinavaja*, el último chorizo. I ara, al Versus Teatre i sota la direcció d'Eles Alavedra, el responsable del muntatge ha treballat a partir d'una selecció de relats del còmic *Quotidiana delirant*, del gallec Miguelanxo Prado (aparegudes de manera regular en el setmanari), per crear un espectacle que s'assenta, des del principi, en l'humor, la ironia i la crítica.

Idola de Eguía, Anna Jirones, Mònica Monferrer, Albert Prat, Sergi Vallès i David Verdaguer donen vida a una dotzena de petites històries quotidianes i reconegudes per l'espectador, que intenten posar en evidència comportaments absurds dels ciutadans corrents. No es tracta d'al·lisonar el

públic, però sí d'enfrontar-lo, des de l'humor, a certes situacions.

L'espectacle no és rodó, però el somriure dels espectadors està present durant la funció. El que hi ha és una dificultat a versionar les històries per a l'escenari. Prado va elaborar historietes d'impacte molt diferent i en diverses ocasions estan presidides per un humor amarg.

El nivell mitjà dels actors és bo. Eles Alavedra ha sabut moure'ls amb bon ritme i els ha ajudat a dibuixar amb encert els diferents personatges que van encarnant al llarg d'aquest complex muntatge. La representació es fa excessivament llarga, i la falta d'un argument o d'un fil conductor determina que molts espectadors pensin en un moment donat que ja és l'hora d'abaixar el teló. *Quotidiana delirant* és una obra entretinguda, crítica en alguns moments i, en altres, massa desatosa. ◻

GONZALO PÉREZ DE OLAGUER